

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

ARREST

**nr. 230.982 van 27 april 2015
in de zaak A. 212.233/IX-8357**

In zake: Willy WALRAVENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Benoît Cambier
kantoor houdend te 1180 Brussel
Winston Churchill-laan 253 bus 40
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en François Tulkens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpsessesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 30 januari 2014 ‘tot wijziging van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad’, in de versie zoals dit verscheen op 18 februari 2014 in het Belgisch Staatsblad”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 maart 2015 en 20 april 2015.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kris Wauters, die *loco* advocaat Benoît Cambier verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Kyoto Van Herreweghe, die *loco* advocaten Patrick Peeters en François Tulkens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert de Bleeckere heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is op 1 februari 1994 benoemd tot adjunct-leidend ambtenaar (rang A4) bij de diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

3.2. Het administratief statuut van de ambtenaren van de diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is vastgesteld bij het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 ‘houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad’ (BS 2 september 2008), hierna ‘het besluit van het Verenigd College van 5 juni 2008’ genoemd.

Artikel 104 van dit besluit bepaalt aanvankelijk, onder hoofdstuk IV ‘Aanstelling tot de graden van leidend ambtenaar en adjunct-leidend ambtenaar’ van titel X ‘Loopbaan van de ambtenaren’ van boek II ‘Administratief Statuut’:

“De graden van leidend en van adjunct-leidend ambtenaar worden toegekend bij mandaat.”

Artikel 231 van dit besluit bepaalt onder titel XVI ‘Overgangsbepalingen’ van het voornoemde boek II:

“§ 1. De betrekkingen van leidend ambtenaar in rang A5 en adjunct-leidend ambtenaar in rang A4 worden toegekend aan de ambtenaren die op datum van inwerkingtreding van dit besluit respectievelijk titularis zijn van een betrekking van leidend ambtenaar in rang 16 en adjunct-leidend ambtenaar in rang 15.

§ 2. De in artikel 104 bedoelde mandaten worden voor het eerst vacant verklaard op de datum bepaald door het Verenigd College.

§ 3. De in § 1 bedoelde ambtenaren-generaal, die zich kandidaat stellen voor de vacant verklaarde mandaten, worden van ambtswege aangesteld als eerste titularis in de mandaten van rang A5 en A4. Hun mandaat wordt van ambtswege verlengd zolang hen de evaluatie ‘voldoende’ wordt toegekend.

Indien zij geen kandidaat zijn voor de vacant verklaarde mandaten behouden zij hun titel en genieten de eraan verbonden weddenschaal. Zij oefenen een functie uit die overeenstemt met hun titel.”

Het besluit van 5 juni 2008 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2008.

3.3. Op 26 april 2012 verleent het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zijn goedkeuring, in tweede lezing, aan een eerste ontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van 5 juni 2008, hierna ‘het eerste ontwerpbesluit’ genoemd.

Dit eerste ontwerpbesluit bevat de volgende voor de voorliggende zaak relevante bepalingen:

- artikel 34:

“In Boek II, titel X, van hetzelfde besluit wordt Hoofdstuk IV vervangen als volgt:

‘Hoofdstuk IV. - Het mandaat

Art. 104. - Het Verenigd College kent de betrekkingen verbonden aan de graden van rang A4 en A5 bij mandaat toe.

Iedere betrekking wordt door het Verenigd College vacant verklaard alvorens zij kan worden begeven bij mandaat.

De mandaten van rang A4 en A5 worden vacant verklaard via een open procedure, waarbij gelijktijdig interne en externe kandidaten meedingen.

Onder externe kandidaten dient te worden verstaan, alle andere kandidaten dan de ambtenaren van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad.

Onverminderd de toepassing van de wet van 3 juli 1978 op de arbeidsovereenkomsten bepaalt het Verenigd College de modaliteiten volgens dewelke de externe kandidaten een mandaat kunnen opnemen bij het de diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad.

[...].”

- artikel 89:

“Artikel 231, § 3, laatste lid, van hetzelfde besluit wordt aangevuld als volgt:

‘Zij maken geen deel uit van de directieraad zoals bedoeld in artikel 15 van dit besluit.’”

- artikel 90:

“In hetzelfde besluit wordt een artikel 231*bis* ingevoegd, luidende:

‘Art. 231*bis*. - In afwijking van artikel 104 stelt het Verenigd College de mandaten van rang A4 en A5 gelijktijdig open voor de ambtenaren en de contractuele personeelsleden van de openbare sector, voor personeelsleden van een parlementaire vergadering en voor personeelsleden van de raden van de gemeenschapscommissies.

De bepaling bedoeld in het eerste lid is slechts één maal van toepassing bij wijze van overgangsmaatregel bij de eerste vacantverklaring van deze betrekkingen.

Indien er bij de eerste vacantverklaring van een mandaatbetrekking onvoldoende geschikt bevonden kandidaten zijn, wordt de betrokken mandaatbetrekking vacant verklaard via een open procedure, zoals bedoeld in artikel 104.’”

Het Verenigd College geeft voorts opdracht aan zijn leden die bevoegd zijn voor het Openbaar Ambt, om het eerste ontwerpbesluit voor advies voor te leggen aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

3.4. Voorafgaand aan de voormelde goedkeuring van het eerste ontwerpbesluit, werd over dat besluit onderhandeld met de representatieve vakorganisaties van het personeel. Deze hebben evenwel niet ingestemd met de ontworpen regeling van de mandaten, zodat een “protocol van onenigheid” werd opgesteld.

3.5. Op 6 juni 2012 verleent de afdeling Wetgeving van de Raad van State haar advies nr. 51.355/2 over het eerste ontwerpbesluit.

Dit advies maakt geen opmerkingen over artikel 89 van het eerste ontwerpbesluit, maar wel over de artikelen 34 en 90 daarvan.

De opmerking over artikel 90 luidt als volgt:

“Artikel 90 van het voorliggende ontwerp moet vervallen. De erin vervatte afwijking van het ontworpen artikel 104, die voor de eerste aanstelling van mandaathouders de personen beoogt uit te sluiten die niet worden genoemd in de erin opgesomde categorieën van betrekkingen, lijkt moeilijk te verantwoorden in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en non-discriminatie, afgeleid van het beginsel van een gelijke toegang tot het openbaar ambt. Aangezien de steller van het ontwerp ervoor wil zorgen dat anderen in die ambten kunnen worden benoemd, lijkt het immers niet gerechtvaardigd ze uit te sluiten van eerste benoemingen, te meer daar krachtens het ontworpen artikel 83*ter*, § 2, tweede lid, het Verenigd College in het geval van een gunstige evaluatie mandaten kan verlengen zonder dat voor die betrekkingen wordt overgegaan tot een nieuwe toekenningsprocedure.”

3.6. Op 11 juli 2013 verleent het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zijn goedkeuring, in eerste lezing, aan een tweede ontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van 5 juni 2008, hierna ‘het tweede ontwerpbesluit’ genoemd.

Dit tweede ontwerpbesluit beoogt de wijziging van drie artikelen van het besluit van 5 juni 2008. Van belang voor de voorliggende zaak is artikel 3 van het ontwerpbesluit, dat bepaalt:

“Artikel 231 van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt:

‘Art. 231. De ambtenaren die op datum van inwerkingtreding van dit besluit respectievelijk titularis zijn van een betrekking van leidend ambtenaar in rang A5 en adjunct-leidend ambtenaar in rang A4 en die niet voor de vacant verklaarde mandaten zijn aangesteld of die zich niet voor de vacantverklaarde mandaten kandidaat hebben gesteld, worden door het Verenigd College met een opdracht belast.

De opdracht wordt door het Verenigd College vastgesteld.

Ze behouden het voordeel van de weddenschaal waarvan ze genoten op het moment van vacantverklaring.’”

Het Verenigd College geeft voorts opdracht aan zijn leden die bevoegd zijn voor het Openbaar Ambt, om de syndicale onderhandelingen te voeren in sectorcomité XV en, indien deze onderhandelingen geen fundamentele wijzigingen met zich meebrengen, advies te vragen aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

3.7. De onderhandelingen met de representatieve vakorganisaties van het personeel leiden tot protocol nr. 2013/ggc/01 waaruit blijkt dat de vakorganisaties “hun goedkeuring niet [kunnen] verlenen” omwille van “het gebrek aan beschrijvingen van de functies, de organisatie van de overgedragen taken en het *ad hoc*-personeel”. Er wordt derhalve een “protocol van onenigheid” opgesteld.

3.8. Op 2 december 2013 verleent de afdeling Wetgeving van de Raad van State haar advies nr. 54.424/2 over het tweede ontwerpbesluit.

Dit advies vermeldt:

“Luidens Protocol nr. 2013/ggc/01 dat bij de adviesaanvraag gevoegd is, hebben de vakbonden zich niet akkoord verklaard met het ontwerp. Zij rechtvaardigen hun afkeuring ‘door het gebrek aan beschrijvingen van de functies, de organisatie van de overgedragen taken en het *ad hoc*-personeel’.

Bij gebrek aan de uitdrukkelijke vermelding in de betekening dat, in geval van onenigheid zonder wijziging van het ontwerp tot gevolg, het ontwerp aan de afdeling Wetgeving voorgelegd kon worden, mag er niet van uitgegaan worden dat het Verenigd College, bij de huidige stand van het dossier en bij ontstentenis van een nieuw inhoudelijk onderzoek van het ontwerp door dat College, de leden bevoegd voor het Openbaar Ambt ermee belast zou hebben het advies van de Raad van State te vragen, want een protocol van onenigheid wijst op een sterker verzet van de vakbonden tegen het ontwerp dan een akkoordbevinding ten gevolge van fundamentele wijzigingen.

De adiëring van de Raad van State is bijgevolg niet-ontvankelijk.”

3.9. Bij nota van 24 januari 2014 wordt de dagorde van de vergadering van het Verenigd College van 30 januari 2014 vastgesteld. Punt B-6 van deze dagorde betreft het “[o]ntwerp van besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot wijziging van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad”.

3.10. Een door de verwerende partij neergelegde, niet-gedateerde nota aan de leden van het Verenigd College maakt melding van de protocols van niet-akkoord met de ontworpen wijzigingen in verband met de mandaten.

Over advies nr. 54.424/2 van 2 december 2013 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State wordt in deze nota het volgende gesteld:

“Wat betreft de laatste wijziging aan het statuut (betreffende de zittende mandaathouders) heeft de Raad van State geoordeeld dat de adviesaanvraag onontvankelijk was. Nochtans heeft het Verenigd College beslist dat de ontwerptekst kon voorgelegd worden aan de Raad van State indien er geen fundamentele wijzigingen werden aangebracht in het syndicaal overleg. Dat laatste was effectief niet geval, zodat de adviesaanvraag wel degelijk geldig was.”

3.11. Op 30 januari 2014 keurt het Verenigd College een ontwerp van besluit goed tot wijziging van het besluit van 5 juni 2008. Dit goedgekeurde ontwerpbesluit integreert het eerste en tweede ontwerpbesluit.

Volgens de tekst van het goedgekeurde ontwerpbesluit dat door de verwerende partij in haar administratief dossier wordt neergelegd, voorziet artikel 33 onder meer in de vervanging van artikel 104 van het besluit van 5 juni 2008, in dezelfde zin als artikel 34 van het eerste ontwerpbesluit.

Artikel 82 van het goedgekeurde ontwerpbesluit voorziet in de vervanging van artikel 231 van het besluit van 5 juni 2008, in dezelfde zin als artikel 3 van het tweede ontwerpbesluit en met de aanvulling die werd bepaald in artikel 89 van het eerste ontwerpbesluit.

Artikel 83 van het goedgekeurde ontwerpbesluit voorziet in de invoeging van een artikel 231/1, in dezelfde zin als het ontworpen artikel 231bis in artikel 90 van het eerste ontwerpbesluit.

3.12. Op 18 februari 2014 wordt het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 30 januari 2014 ‘tot wijziging van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad’ bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

De voor de voorliggende zaak relevante bepalingen treden in werking op de dag van deze bekendmaking.

IV. Nadere precisering van het voorwerp van het beroep en draagwijdte van een uit te spreken vernietiging

4. Verzoeker vermeldt in zijn inleidend verzoekschrift het *sub* 3.12 vermelde besluit als voorwerp van zijn beroep.

Volgens verzoeker stemt dat besluit, zoals het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, niet overeen met de tekst die als bijlage bij de dagorde van de vergadering van het Verenigd College van 30 januari 2014 was gevoegd en waaraan dat college goedkeuring zou hebben verleend.

Dit standpunt van verzoeker doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat hij alleen de versie van het voormelde besluit viseert die in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt. Overigens is alleen die versie verbindend en kan verzoeker alleen die versie ontvankelijk tot voorwerp van zijn annulatieberoep bij de Raad van State maken.

5. Met de verwerende partij stelt de Raad van State voorts vast dat uit de nadere uiteenzetting van verzoekers grieven in zijn inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich slechts gegriefd ziet door artikel 82 van het bestreden besluit, dat artikel 231 van het besluit van 5 juni 2008 vervangt en daarbij de

mogelijkheid ontnemt van een aanstelling van ambtswege als eerste titularis in het mandaat van adjunct-leidend ambtenaar.

Verzoeker betwist deze uitdrukkelijke vaststelling van de verwerende partij niet in zijn memorie van wederantwoord. Ook in zijn laatste memorie brengt verzoeker geen enkel gegeven aan dat wijst op zijn belang bij een ruimere vernietiging van het bestreden besluit.

Er is derhalve aanleiding om het voorwerp van het beroep te beperken tot artikel 82 van het bestreden besluit.

6. Een eventuele vernietiging van artikel 82 van het bestreden besluit zou tot gevolg hebben dat de oorspronkelijke versie van artikel 231 van het besluit van 5 juni 2008, zoals hiervóór *sub* 3.2 aangehaald, herleeft. Volgens die versie worden de titularissen die bij de inwerkingtreding van het besluit van 5 juni 2008 de ambten van leidend ambtenaar en adjunct-leidend ambtenaar bekleden “van ambtswege” aangesteld als eerste titularis in de mandaten van leidend en adjunct-leidend ambtenaar indien zij zich daarvoor kandidaat stellen. Die regeling zou evenwel onbestaanbaar zijn met artikel 83 van het bestreden besluit dat een nieuw artikel 231/1 invoegt in het besluit van 5 juni 2008, hetwelk een eenmalige mogelijkheid opent voor de ambtenaren en de contractuele personeelsleden van de openbare sector, voor personeelsleden van een parlementaire vergadering en voor personeelsleden van de raden van de gemeenschapscommissies om zich kandidaat te stellen voor de mandaten bij de eerste vacantverklaring.

Een eventuele vernietiging van artikel 82 van het bestreden besluit zou dan ook nopen tot een vernietiging – bij gevolgtrekking – van artikel 83 van hetzelfde besluit.

Zoals ook het betoog van de verwerende partij doet blijken, zijn de artikelen 82 en 83 afsplitsbaar van de overige bepalingen van het bestreden besluit.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

7. Verzoeker voert in het eerste middel de schending aan van “o.a.” artikel 160 van de Grondwet, “o.a.” artikel 75 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’ en “o.a.” artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Hij argumenteert dat artikel 89 van het eerste ontwerpbesluit slechts een kleine wijziging aanbracht aan artikel 231 van het besluit van 5 juni 2008 en dat enkel deze wijziging voor advies werd voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Die adviesaanvraag heeft geresulteerd in advies nr. 51.355/2 van 6 juni 2012. De wijziging die door het tweede ontwerpbesluit en vervolgens door het bestreden besluit wordt aangebracht aan artikel 231 van het besluit van 5 juni 2008 is veel fundamenteeler aangezien de ambtenaren-generaal die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het bestreden besluit titularis zijn van een betrekking van leidend ambtenaar of adjunct-leidend ambtenaar niet langer aanspraak kunnen maken op een aanstelling van ambtswege in het mandaat. Wanneer deze ambtenaren-generaal niet worden benoemd in het vacant verklaarde mandaat of wanneer zij zich geen kandidaat stellen, dan verliezen zij bovendien hun titel en worden zij benoemd als opdrachtgelastigde. Deze fundamentele wijziging werd, aldus verzoeker, niet voor advies voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Het advies nr. 54.424/2 van 2 december 2013 mag volgens verzoeker in elk geval niet worden beschouwd als een gemotiveerd advies in de zin van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, aangezien de adviesaanvraag onontvankelijk werd verklaard omdat er geen akkoord was met de vakbonden. Het onontvankelijk verklaren van een adviesaanvraag is geen advies. Als gevolg van het niet-akkoord van de vakbonden had het ontwerp opnieuw moeten worden voorgelegd aan het Verenigd College, dat dan met kennis van zaken expliciet had moeten beslissen of het ontwerp al dan niet diende te worden gewijzigd. Desgevallend had het Verenigd College op grond

van artikel 75 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’ kunnen beslissen om zijn leden die bevoegd zijn voor het Openbaar Ambt, te gelasten het ontwerp aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State voor advies voor te leggen, niettegenstaande het protocol van niet-akkoord. Dit is evenwel niet zo gebeurd.

Verzoeker besluit dat voor een aantal bepalingen van het bestreden besluit het verplicht advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State niet werd ingewonnen, zodat artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State werd geschonden.

8. De verwerende partij antwoordt dat artikel 82 van het bestreden besluit, dat overeenstemt met artikel 3 van het tweede ontwerpbesluit, wel degelijk voor advies werd voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Deze bepaling heeft namelijk het voorwerp uitgemaakt van advies nr. 54.424/2 van 2 december 2013.

De verwerende partij wijst erop dat het Verenigd College bij beslissing van 11 juli 2013 zijn leden die bevoegd zijn voor het Openbaar Ambt heeft gemachtigd om het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State te vragen indien de syndicale onderhandelingen niet zouden leiden tot fundamentele wijzigingen aan het goedgekeurde ontwerpbesluit. Aangezien er ingevolge de syndicale onderhandelingen inderdaad geen wijzigingen aan het tweede ontwerpbesluit werden aangebracht, kon dit ontwerpbesluit volgens haar op een ontvankelijke wijze voor advies aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

Het eerste middel, zo stelt de verwerende partij, mist dan ook feitelijke grondslag.

9. Verzoeker repliceert dat zelfs indien de afdeling Wetgeving van de Raad van State ten onrechte zou hebben geoordeeld dat de adviesaanvraag

onontvankelijk was, dan nog moet worden besloten dat het bestreden besluit, dat dan zou steunen op een onwettig, verplicht advies, ook zelf onwettig is.

Hij voegt daar nog aan toe dat advies nr. 54.424/2 van 2 december 2013 geenszins kan worden beschouwd als een gemotiveerd advies in de zin van de artikelen 3 en 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De Raad van State beperkte er zich immers toe te stellen dat de adviesaanvraag onontvankelijk was, zonder de voorgelegde bepalingen te onderzoeken.

Verzoeker argumenteert nog dat het Verenigd College aan zijn leden die bevoegd zijn voor het Openbaar Ambt, had opgedragen het ontwerpbesluit voor advies aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State voor te leggen op voorwaarde dat de syndicale onderhandelingen geen fundamentele wijzigingen aan het ontwerp zouden teweegbrengen. Zoals de afdeling Wetgeving opmerkte is een “protocol van onenigheid” nog een beter bewijs van sterk verzet, dan een protocol van akkoord met een aantal fundamentele wijzigingen. Ingevolge het “protocol van onenigheid” had het ontwerp opnieuw moeten worden voorgelegd aan het Verenigd College, opdat dit college expliciet een beslissing zou nemen over het gevolg dat aan dat protocol diende te worden gegeven. Dit is evenwel niet zo gebeurd.

Beoordeling

10. Voor zover verzoeker in het middel de schending aanvoert van “o.a.” artikel 160 van de Grondwet, “o.a.” artikel 75 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’ en “o.a” artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, geeft hij aan dat hij ook de schending van andere grondwettelijke of wettelijke bepalingen dan de genoemde niet uitsluit.

Verzoeker geeft aldus aan het middel evenwel een onbepaalde inhoud, wat tot gevolg heeft dat het in zoverre niet kan worden aangenomen als een

rechtsmiddel zoals bedoeld in artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, dit wil zeggen als een voldoende duidelijke omschrijving van de geschonden geachte rechtsregel of rechtsbeginsel en van de wijze waarop die schending zich heeft voorgedaan.

Ambtshalve dient dan ook te worden vastgesteld dat het middel in zoverre niet ontvankelijk is.

11. Artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt onder meer dat de leden van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid en enkele uitzonderingen die te dezen niet van toepassing zijn, ieder wat hem betreft, alle ontwerpen van reglementaire besluiten aan het met redenen omklede advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State onderwerpen.

12. In dit geval is niet betwist dat het bestreden besluit en in het bijzonder de regeling van het door verzoeker geïmplementeerde artikel 82 van dat besluit, aan het voorafgaande advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State diende te worden onderworpen.

De verwerende partij is van oordeel dat aan deze substantiële vormvoorwaarde werd voldaan, aangezien de afdeling Wetgeving op 2 december 2013 advies nr. 54.424/2 over het tweede ontwerpbesluit heeft gegeven.

Dit standpunt van de verwerende partij kan evenwel niet worden bijgevalen. Er mag immers niet aan worden voorbijgegaan dat dit advies louter betrekking had op de ontvankelijkheid van de adviesaanvraag en besloot tot de onontvankelijkheid van die aanvraag. Derhalve heeft de afdeling Wetgeving nog geen “met redenen omkleed advies” gegeven over het ontwerpbesluit als zodanig, dat zij niet heeft onderzocht.

13. De verwerende partij meent dat de afdeling Wetgeving ten onrechte heeft geoordeeld dat de adviesaanvraag onontvankelijk was. Zij stelt dat de leden van het Verenigd College die bevoegd zijn voor het Openbaar Ambt gemachtigd waren het ontwerpbesluit voor advies aan de afdeling Wetgeving voor te leggen indien aan het ontwerpbesluit geen fundamentele wijzigingen moesten worden aangebracht ingevolge de onderhandelingen met de representatieve vakorganisaties. Aangezien deze onderhandelingen effectief niet hebben geleid tot wijzigingen aan het tweede ontwerpbesluit, was de adviesaanvraag volgens haar wél ontvankelijk.

Ook dit standpunt kan niet worden aangenomen.

Het doet immers hoe dan ook geen afbreuk aan het feit dat advies nr. 54.424/2 van de afdeling Wetgeving slechts een advies is dat de onontvankelijkheid van de adviesaanvraag vaststelt en géén “met redenen omkleed advies” in de zin van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

14. Verzoeker voert in het eerste middel dan ook terecht aan dat artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State werd geschonden, doordat geen gemotiveerd advies over het tweede ontwerpbesluit – en dus ook niet over de vervanging van artikel 231 van het besluit van 5 juni 2008 door artikel 82 van het bestreden besluit – werd gegeven.

15. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond en noopt tot de vernietiging van artikel 82 van het bestreden besluit en bij gevolgtrekking, zoals *sub* 6 reeds werd aangegeven, óók van artikel 83 van het bestreden besluit.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de artikelen 82 en 83 van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 30 januari 2014 ‘tot wijziging van het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad’.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het voornoemde besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 april 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren